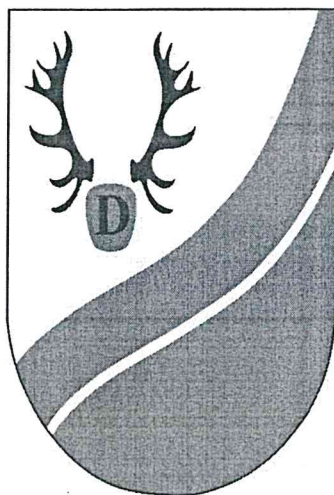

**Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów
Alkoholowych na 2019 rok.**

I. Wstęp

Jednym z najbardziej szkodliwych czynników wpływających na życie i zdrowie człowieka, a także wpływającym bezpośrednio na funkcjonowanie rodziny, jest nadmierne spożywanie alkoholu. Szkodliwe picie może być przyczyną wielu schorzeń zarówno somatycznych, jak i psychicznych. Według Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) uzależnienie od alkoholu to „stan psychiczny i fizyczny, wynikający ze współdziałania żywego organizmu i alkoholu. Stan ten charakteryzuje się zmianami w zachowaniu i innymi następstwami, w tym zawsze przymusem (trudną do odparcia chęcią) ciągłego lub okresowego używania alkoholu po to, aby doświadczyć psychicznych efektów jego działania lub aby uniknąć objawów wynikających z jego braku, takich jak złe samopoczucie. Zmiana tolerancji może, ale nie musi towarzyszyć temu zjawisku. Człowiek może uzależnić się równolegle od alkoholu i innych środków”. Niewątpliwie alkoholizm jest groźną chorobą przewlekłą, niosącą za sobą wysokie ryzyko utraty pozycji zawodowej, zdolności do pełnienia ról społecznych, wystąpienia postaw agresywnych, które będą prowokowały do stosowania przemocy. Bardzo istotną kwestią jest spożywanie alkoholu przez kobiety ciężarne oraz dzieci i młodzież. Alkoholizm powoduje pokaźne straty nie tylko społeczne, ale i ekonomiczne w skali gospodarki całego kraju. Bezpośrednie przełożenie ma to na koszty leczenia, wypadki komunikacyjne, zaangażowanie wymiaru sprawiedliwości, systemu pomocy społecznej i ubezpieczeń, lecznictwa odwykowego, przedwczesnej umieralności, spadku wydajności pracy, a także wiele innych. Według danych pozyskanych z PARPA z 2008 r. w Polsce straty wynikające z używania i nadużywania alkoholu szacuje się na poziomie 22-35 mld zł rocznie. Dane przytoczone z opublikowanego przez WHO w 2011 r. raportu wynika, iż Polska znajduje się wśród państw o wyższym stopniu spożyciu czystego alkoholu na dorosłego mieszkańca wśród krajów całego świata - podczas gdy średnia światowa wynosi 6,13 litra/ osobę (w wieku powyżej 15 lat), w Polsce wypija się 10,6 l/os (z oszacowanym uwzględnieniem alkoholi spoza oficjalnej dystrybucji). Wśród krajów najbliższych

geograficznie Polska lokuje się nieco poniżej średniej z państw członkowskich UE, która wynosi 10,85 l/os. Niechlubnym liderem w konsumpcji alkoholu w UE są Czesi ze spożyciem ponad 15 l/os. Statystyki (dane ZP PPS w oparciu o GUS) wykazały również, że nasz kraj jest jednym z państw, w których konsumpcja napojów alkoholowych maleje. Na przestrzeni ostatnich lat doszło do zmiany modelu konsumpcji alkoholu w Polsce – zdecydowanie największy udział w spożyciu ma piwo – ok. 6 l/os w przeliczeniu na czysty spirytus (z tendencją wzrostową), następnie napoje spirytusowe (ok. 3,8 l/os, z tendencją malejącą) na końcu natomiast lokują się wina i pozostałe napoje winiarskie – ok. 0,8 l/os. Do wszelkich statystyk należy jednak podchodzić z pewną ostrożnością – metodologicznie zawsze będą one obciążone mniejszym, czy większym błędem. Istotną rolę w polskim systemie rozwiązywania problemów alkoholowych odgrywają samorządy gmin, które z mocy ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz.U.2016.487 z późn. zm.) są odpowiedzialne za rozwiązywanie problemów alkoholowych w społecznościach lokalnych. Zgodnie z art. 4¹ ust. 1 w/w ustawy, prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracja społeczna osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań własnych gminy.

Zadania te w szczególności obejmują:

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu;
2. udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie;
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;
4. wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów alkoholowych;
5. podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i 15 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego;
6. wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez organizowanie i wspieranie Centrów Integracji Społecznej.

Realizacja wymienionych zadań jest prowadzona w postaci Gminnego Programu

Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, stanowiącego część strategii rozwiązywania problemów społecznych, który corocznie uchwała rada gminy (art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi).

Ustawodawca wskazał gminom źródło pozyskania środków finansowych na realizację wskazanych zadań własnych. Jest to tzw. fundusz alkoholowy, czyli dochód gminy pochodzący z opłat za korzystanie z zezwoleń na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, który nie może być przeznaczony na inne cele. Oznacza to, że środki pochodzące z tych opłat, są ściśle powiązane z realizacją gminnego programu i nie mogą być spożytkowane na inne, nie związane z przeciwdziałaniem alkoholizmowi, zadania.

Diagnoza Problemów Społecznych w Gminie Nowy Duninów

Gwałtowne przemiany technologiczne, ekonomiczne i społeczno-kulturowe, jakie dokonały się w XX wieku, doprowadziły do przeobrażeń w niemal każdej sferze życia społecznego. Dostrzegalne jest to w skali całego kraju jak i poszczególnych miast, grup społecznych oraz jednostek. Przemiany te oprócz wielu pozytywnych zmian, przyniosły ze sobą również szereg negatywnych skutków, przyczyniając się do przeobrażenia starych i powstawania nowych problemów społecznych.

Problem społeczny: w definicji Paula B. Hortona i Geralda R. Lesiego¹ to:

a) zjawisko, które jest niepożądane społecznie i kłopotliwe ze względu na natężenie, częstotliwość występowania, zasięg, charakter następstw,

b) porusza znaczną część społeczeństwa - kłopotliwa kwestia musi zaistnieć w świadomości społecznej i uzyskać krytyczną opinię; w ten sposób obiektywnie istniejące zjawisko przeobraża się w subiektywnie odbierany problem społeczny,

c) wydaje się możliwe do przewyciężenia - musi istnieć przekonanie, że problem można

rozwiązać; zwiększa to szanse na autentyczne zaangażowanie członków zbiorowości i wypracowanie praktycznych dyrektyw służących jego eliminacji lub minimalizowaniu negatywnych skutków

d) przewyciężenie go jest możliwe poprzez działania zbiorowe - konieczna jest nie tylko aktywność „profesjonalistów od danych problemów”, ale masowe wsparcie społeczne — uzyskane dzięki zbliżonym sposobom interpretacji zjawiska.

Niezwykle istotna, ze względu na rozwój społeczności lokalnej, jest znajomość problemów i zjawisk powodujących zjawisko dezintegracji społecznej. Do problemów społecznych, które w ostatnich dekadach dają najwyraźniej znać o sobie w polskiej rzeczywistości należy zaliczyć: alkoholizm, narkomanię, nikotynizm, ubóstwo, bezrobocie, przemoc, bezradność opiekuńczo-wychowawczą oraz wykluczenie społeczne. Każdy z tych problemów wymaga odmiennego podejścia i działań specjalistów. Priorytetem w polityce społecznej staje się zatem przeciwdziałanie tego typu zagrożeniom oraz podjęcie działań prowadzących do ograniczenia izolacji społecznej oraz zwiększenie integracji społecznej grup i osób zagrożonych występowaniem wyżej wymienionych problemów.

¹ P. B. Hortona i G. R. Lesiego, „ The Sociology Of Social Problems”,

Punktem wyjścia wszelkiej interwencji socjalnej jest diagnoza, będąca niezbędnym elementem poprawnie

PROBLEMATYKA BADANIA

Zakres prac badawczych odnosił się do zdiagnozowania następujących problemów:

Problemu alkoholowego (alkoholizmu) – według WHO to „wszelki sposób picia, który wykracza poza miarę tradycyjnego i zwyczajowego spożycia albo poza ramy obyczajowego, przyjętego w całej społeczności, picia towarzyskiego bez względu na czynniki, które do tego prowadzą”². Problem alkoholowy jest jednym z najpoważniejszych i najpowszechniejszych problemów społeczeństwa polskiego, w związku zaplanowanego procesu zmian. Pomaga ona zidentyfikować negatywne, nieakceptowane zjawiska, a także niezaspokojone potrzeby i oczekiwania mieszkańców. Diagnoza społeczna jest niezbędna z punktu widzenia zespołu planującego budżet gminy oraz całego systemu służb społecznych i administracji gminy.

Głównymi celami diagnozy społecznej jest:

- Identyfikacja przyczyn wywołujących sytuacje problemowe,
- Identyfikacja wzajemnych związków pomiędzy problemami i kwestiami społecznymi,
- Identyfikacja skali problemów społecznych w danym układzie administracyjnym,
- Identyfikacja regionalnych, lokalnych uwarunkowań problemów społecznych,
- Analiza podejmowanych działań zmierzających do rozwiązania sytuacji problemowej lub jej złagodzenia,
- Analiza proponowanych rozwiązań przez politykę społeczną regionu.

CELE I OGÓLNE ZAŁOŻENIA BADANIA

Diagnoza społeczna przeprowadzona w gminie Nowy Duninów miała na celu ukazanie skali problemów uzależnień społecznych na terenie gminy. Zakres działań badawczych odnosił się do zidentyfikowania następujących kwestii:

- zidentyfikowania problemów uzależnień wśród różnych grup (dzieci, młodzieży, dorosłych mieszkańców, sprzedawców),
- zidentyfikowania problemów przemocowego wśród różnych grup (dzieci, młodzieży, dorosłych mieszkańców),
- zidentyfikowania przyczyn lub czynników wywołujących sytuacje problemowe,
- określenia skali oraz zakresu problemów uzależnień i przemocy,
- zidentyfikowania skutków występujących problemów,

² T. Pilch, *Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku*, str. 92. 3

- pokazania rozwiązań mających na celu wyjaśnienie sytuacji problemowej lub złagodzenie jej skutków. Z tym tej kwestii poświęcono najwięcej miejsca w niniejszej diagnozie.

Problemu narkotykowego (narkomania) – według ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, narkomania to: „stałe lub okresowe używanie w celach niemedycznych środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych, w wyniku czego może powstać lub powstało uzależnienie od nich”³. W niniejszym raporcie zwrócono uwagę przede wszystkim na następujące kwestie związane z owym zjawiskiem: rozpowszechnienie i dostępność narkotyków oraz dopalaczy, skala problemu wśród dorosłych mieszkańców, dzieci i młodzieży szkolnej na terenie gminy;

Problemu nikotynowego (nikotynizm) – jest zjawiskiem, które polega na regularnym zażywaniu tytoniu, w skład którego wchodzi nikotyna – silna trucizna oraz szereg innych substancji, które wykazują negatywny wpływ na nasz organizm. Niniejsza diagnoza ma na celu ukazanie skali uzależnienia oraz dostępności dla dzieci i młodzieży szkolnej na terenie gminy, a także skali problemu wśród dorosłych mieszkańców gminy Nowy Duninów.

Zjawiska przemocy w rodzinie - ten rodzaj przemocy często określany jest także mianem „przemocy domowej”. W polskim porządku prawnym charakterystykę i definicję zjawiska przemocy w rodzinie zawiera Ustawa z dnia 29 lipca 2005r „O przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie”⁴. Wskazano w niej, iż za „przemoc w rodzinie” uważa się jednorazowe lub powtarzające się wielokrotnie „umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste” członków danej rodziny lub osób wspólnie zamieszkujących i gospodarujących ze sprawcą tego rodzaju zachowań. Podobną charakterystykę tego zjawiska zawarto w Kodeksie Karnym (art. 207 K.K.), w którym istnieje pojęcie „znęcania się” fizycznego lub psychicznego nad osobą najbliższą lub „inną osobą pozostającą w stałym ub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny”⁵. Charakterystyczną cechą przemocy w rodzinie jest wykorzystanie przez sprawców tego rodzaju zachowań, posiadanej siły i dominacji nad innymi członkami rodziny, w celu podporządkowania ich i zmuszenia do określonych zachowań. Z tego powodu osobami doznającymi przemocy są osoby które w strukturze danej rodziny są zależne od swych opiekunów lub bliskich

Zjawiska przemocy rówieśniczej - „wszelkie nieprzypadkowe akty godzące w wolność osobistą jednostek lub przyczyniające się do fizycznej, a także psychicznej szkody osoby, wykraczające poza społeczne zasady wzajemnych relacji”⁶. Coraz powszechniejszym rodzajem agresji rówieśniczej jest dręczenie jednych uczniów przez drugich, które często ma miejsce także w środowisku wirtualnym (cyberprzemoc). Przemoc rówieśnicza może przybierać formę przemocy bezpośredniej oraz pośredniej. Sprawcą przemocy rówieśniczej może być pojedyncza osoba lub grupa.

METODOLOGIA BADANIA

Istotą badania było poznanie opinii oraz postaw względem wybranych problemów społecznych: problemu alkoholowego, nikotynowego, narkotykowego oraz zjawiska przemocy. W tym celu zdecydowano się na przeprowadzenie czterech komplementarnych badań, zrealizowanych wśród czterech grup

³ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016r. poz. 224

⁴ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz.1390).

⁵ J. Polanowski, Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie. Prawo i praktyka., Wydawnictwo Edukacyjne „Parpamedia”, Warszawa 1999, s. 21. 4

⁶I. Pospiszyl, *Patologie społeczne*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.

społecznych: dorosłych mieszkańców gminy, uczniów uczęszczających do szkoły podstawowej i gimnazjalnej oraz sprzedawców. Każda grupa respondentów wniosła coś nowego względem badanych zagadnień i pozwoliła na ich lepszą diagnozę oraz głębsze zrozumienie problemów.

W badaniach zastosowano triangulację technik badawczych. Koncepcja badania uwzględniła zapewnienie trafności i rzetelności planowanych działań. Wiązała się z tym przede wszystkim triangulacja źródeł danych, polegająca na pozyskaniu informacji z różnych środowisk.

Zostały one wykonane zgodnie z metodologią ilościową, za pomocą metody PAPI (wywiad bezpośredni realizowany przy użyciu papierowej ankiety). Wykorzystana technika badawcza opierała się na bezpośrednim komunikowaniu się ankietera z respondentami, przy wykorzystaniu ustrukturyzowanego narzędzia badawczego, jakim był kwestionariusz ankiety. W ten sposób przebadano dorosłych mieszkańców oraz sprzedawców. Uczniowie przebadani zostali za pomocą metody CAWI (wspomagany komputerowo wywiad przy pomocy strony WWW).

Przed przystąpieniem do ankietowania dzieci i młodzieży szkolnej, za każdym razem uzyskiwano zgodę dyrekcji placówki szkolnej na przeprowadzenie badania, udzielano informacji o całkowitej anonimowości oraz o zasadach wypełniania kwestionariuszy, by zminimalizować ryzyko występowania braków danych.

DOBÓR PRÓBY

Badania zostały przeprowadzane w styczniu i lutym 2018 roku. W badaniu łącznie wzięło udział 70 mieszkańców, 8 sprzedawców i 165 uczniów ze szkół podstawowych i gimnazjalnych. Zróżnicowany dobór próby umożliwił pogłębienie badanych zjawisk związanych bezpośrednio z zagrożeniami społecznymi na terenie gminy oraz uzyskanie informacji i opinii z różnych środowisk. Poniższy wykres przedstawia szczegółową strukturę próby badawczej:

NARZĘDZIA BADAWCZE

Kwestionariusz ankiety użyty do zebrania danych miał podobną konstrukcję niezależnie od badanej grupy. Składał się z pytań zamkniętych jednego lub wielokrotnego wyboru. Ze względu na specyfikę poszczególnych grup dokonano spersonalizowania pytań, dostosowując ich charakter do profilu respondenta. Ankieta wypełniana była samodzielnie, co ma niebagatelną rolę w badaniu postaw i opinii względem delikatnych kwestii. Za każdym razem przed przystąpieniem do badania, uczestnicy zostali poinformowani o pełnej anonimowości, został wyjaśniony cel oraz instrukcja wypełniania kwestionariusza. Wyniki przedstawione w raporcie mają charakter procentowy. **Ewentualne dysproporcje związane są z zaokrągleniem do liczb całkowitych (maksymalnie +/- 1%). W przypadku pytań wielokrotnego wyboru odpowiedzi nie sumują się do 100%.**

STRUKTURA BADANEJ PRÓBY

W badaniu diagnozującym problemy społeczne w gminie Nowy Duninów wzięło udział 70 dorosłych mieszkańców. 51% badanej próby stanowiły kobiety, a 49% mężczyźni.

Analizując strukturę wiekową badanej społeczności można zauważyć, dobór próby pod względem wieku respondentów było zróżnicowany. Największa część badanych stanowiły osoby w wieku 26-35 lat (34%) oraz 36-45 lat (31%). Co 5 badany to osoba w wieku 46-55 lat. Mniej liczną grupą byli respondenci w wieku do 25 lat (9%) oraz od 56 do 65 lat (6%). Żaden z ankietowanych nie miał więcej niż 65 lat. Jak wynika z analizy struktury wykształcenia badanej społeczności, 39% badanych legitymuje się wykształceniem zawodowym. Nieco mniejsza część próby to osoby z wykształceniem wyższym (31%) oraz średnim lub pomaturalnym (29%). 1% to osoby z wykształceniem podstawowym. Największą część

badanej próby, 54%, stanowiły osoby zamężne lub żonate. 31% to panny i kawalerowie a 13% ankietowanych to osoby rozwiedzione. 1% próby stanowiły wdowy lub wdowcy. Większość badanych ocenia swoją sytuację materialną „ani dobrze, ani źle” (60%), a 37% ocenia ją dobrze. Mała część próby ocenia swoją sytuację bardzo dobrze (1%) lub bardzo źle (1%).

PROBLEM ALKOHOLOWY Z PERSPEKTYWY DOROSŁYCH MIESZKAŃCÓW

Pierwszy blok pytań skierowanych do dorosłych mieszkańców miał na celu scharakteryzowanie problemu alkoholowego w gminie Nowy Duninów. Ankietowani mieli tutaj za zadanie odpowiedzenie na szereg pytań związanych z ich doświadczeniami oraz poglądami związanymi ze spożywaniem alkoholu. Analizę problemu rozpoczęto od oszacowania skali problemu uzależnień alkoholowych wśród dorosłych mieszkańców. W tym celu respondentów zapytano, czy spożywają alkohol, a jeśli tak to jak często. 31% ankietowanych przyznało, iż nie pije w ogóle alkoholu. 27% respondentów pije kilka razy w miesiącu, 17% kilka razy w roku, a 24% sięga po wysokoprocentowe trunki kilka razy w tygodniu. Pozytywną informacją jest fakt, że żaden z ankietowanych nie pije alkoholu codziennie. Najpopularniejszym napojem alkoholowym wśród mieszkańców gminy Nowy Duninów jest piwo – sięga po niego aż 56% osób pijących. Dość popularne jest także wino (27%) i wódka (21%). Co ciekawe, 15% respondentów najczęściej pije alkohol własnej roboty, a 10% likiery i nalewki. 2% badanych przyznało, że sięga po alkohol spoza legalnego źródła. W diagnozie alkoholizmu, obok częstotliwości spożywanych trunków, istotnym wskaźnikiem tego problemu są także dzienne porcje spożycia alkoholu. Spożycie alkoholu opisywać można w gramach wypitego alkoholu lub też posługując się miarą porcji standardowej. Przyjmuje się, że w Europie porcja taka zawiera zwykle 10g czystego alkoholu. Porcja standardowa alkoholu (tzn. 10g czystego, 100% alkoholu) zawarta jest w ok. 250ml piwa o mocy 5%, w ok. 100ml wina o mocy 12% oraz w ok. 30ml wódki o mocy 40%.⁷ Jak wynika ze zgromadzonego materiału badawczego, większość respondentów wypija jednorazowo 3-4 porcje alkoholu (52%), 33% osób spożywa od 5 do 7 porcji, zaś 114% osób od 8 do 10 porcji alkoholu. Co istotne, żaden z respondentów nie wypija 11-13 porcji alkoholu. Porcję standardową przyjmuje zwykle co 10 respondent. Mieszkańcy gminy zostali zapytani o powody, z jakich sięgają po alkohol. Największa część badanej próby pije alkohol głównie dla towarzystwa (67%), a 44% by lepiej się bawić. 35% respondentów sięga po napoje wysokoprocentowe ze względu na walory smakowe, a 6% by złagodzić stres. Niepokojący jest fakt, że 19% sięga po alkohol bez konkretnego powodu. Największa część badanych sięga zwykle po alkohol u znajomych (81%). Połowa ankietowanych pije głównie w domu, a 15% w lokalu: pubie/ restauracji/ kawiarni. Warto zaznaczyć, że żaden z ankietowanych nie pije pod sklepem ani w pracy. 4% badanych udzieliło odpowiedź „inne”, a 2% pije na świeżym powietrzu. Kolejne pytanie ukazuje, że mieszkańcom jednak zdarza się spożywać alkohol w pracy. Tylko 75% osób biorących w badaniu odpowiedziało, że nie pija w pracy. 10% respondentów przyznało, iż rzadko zdarza im się spożywać alkohol w miejscu pracy, a 13% osób zdarza się to czasami. Należy pamiętać, iż spożywanie alkoholu podczas wykonywania obowiązków zawodowych niesie za sobą wiele negatywnych konsekwencji i może stanowić poważne zagrożenie dla całej społeczności. Kolejnym, istotnym problemem związanym z sięganiem po alkohol jest prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Jak wynika z zebranego materiału badawczego taka sytuacja zdarzyła się raz aż 6% respondentów, 4% prowadzi w stanie nietrzeźwości sporadycznie. 89% ankietowanych nigdy nie kierowało pojazdem pod wpływem alkoholu. W planowaniu programu profilaktycznego warto mieć na uwadze, że alkohol jest jedną z najczęstszych przyczyn wypadków drogowych, skutki zaś ich nierzadko są tragiczne. Co istotne, nikt z ankietowanych nie został kiedykolwiek zatrzymany za prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu. 37% respondentów było kiedykolwiek świadkami sytuacji, w której ktoś prowadził pojazd pod wpływem alkoholu. 13% deklaruje, że jest świadkiem takiej sytuacji czasami, a 23% rzadko. Problem prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu przybiera na terenie gminy umiarkowaną skalę. Istotny jest fakt, iż większość respondentów uważa, że spożywanie alkoholu przez kobiety w ciąży ma wpływ na rozwój dziecka (89%). Niestety 3% badanych uważa, że picie w ciąży nie jest szkodliwe dla rozwoju dziecka, a 9% udzieliło odpowiedzi „nie wiem”. Niepokój budzi jednak fakt, że 23% ankietowanych widziało w gminie Nowy Duninów kobiety w ciąży spożywające alkohol. Mieszkańcy mają trudność z określeniem skali spożycia

alkoholu na przestrzeni lat. Takiej odpowiedzi udzieliło 54% badanych osób. 26% ankietowanych uznało, że spożycie napojów wysokoprocentowych jest stałe, 20% uważa, że spożycie to wzrasta. Żaden mieszkaniec gminy nie uznał, że spożycie alkoholu maleje. mieszkańcy na temat picia alkoholu oraz osób go spożywających. Celem sprawdzenia tej wiedzy poproszono mieszkańców o ustosunkowanie się do kilku stwierdzeń. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, mieszkańcy w większości posiadają wiedzę dotyczącą alkoholu. Zdają sobie sprawę, iż przychodzenie do pracy pod wpływem alkoholu jest czymś niepoprawnym oraz, iż alkohol w piwie wcale nie jest mniej szkodliwy niż ten w wódce. Natomiast 51% osób uważa, że osoby z problemem alkoholowym piją codziennie, a 54% osób sądzi, iż alkoholizm jest dziedziczny. Niepokój budzi fakt, iż 54% respondentów uważa, że okazjonalne spożywanie alkoholu nie uzależnia.

PROBLEM NIKOTYNOWY Z PERSPEKTYWY DOROSŁYCH MIESZKAŃCÓW

Kolejnym analizowanym problemem, był problem nikotynizmu. Celem tego podrozdziału jest oszacowanie skali problemu nikotynowego wśród dorosłych mieszkańców. Do palenia papierosów przyznało się 26% ankietowanych, w tym zdecydowana większość pali papierosy codziennie (23%), 4% badanych deklaruje palenie kilka razy w roku. Większość ankietowanych mieszkańców, którzy przyznali, że palą, wypala 6-15 sztuk papierosów dziennie (32%). 21% osób przyznało, że wypala poniżej 5 sztuk, ta sama ilość nie liczy wypalanych papierosów. 16% udzieliło odpowiedzi trudno powiedzieć, a 11% pali 16-25 sztuk. Ankietowani sięgają po papierosy przede wszystkim dla przyjemności (68%) i dla towarzystwa (63%). 32% pali w stresie, a 26% przy alkoholu. Co ciekawe, 5% mieszkańców gminy pali ze znudzenia/dla zabicia czasu. Co ciekawe, 31% ankietowanych nie próbowało nigdy rzucić palenia, również 31% jeszcze nie próbowało rzucić palenia, ale zamierza to zrobić. Kolejne 31% badanych jednokrotnie próbowało rzucić palenie, ale nie udało się to. 6% podejmowało wiele bezskutecznych prób rzucenia palenia. Co ciekawe, większość osób uważa, że palenie papierosów jest bardzo szkodliwe dla zdrowia – taką odpowiedź wskazało 89% osób. 4% ankietowanych uważa, że jest to szkodliwe, zaś 3% ankietowanych sądzi, iż palenie jest w małym stopniu szkodliwe, a 4% badanych uznaje, że palenie jest nieszkodliwe dla zdrowia

PROBLEM NARKOTYKOWY Z PERSPEKTYWY DOROSŁYCH MIESZKAŃCÓW

Kolejnym analizowanym problemem był problem uzależnień od substancji psychoaktywnych. Jego celem było oszacowanie skali problemu w gminie Nowy Duninów oraz sprawdzenie wiedzy mieszkańców na temat narkotyków i dopalaczy, a także sprawdzenie dostępności tych substancji w gminie. Do kontaktu z narkotykami przyznało się aż 21% mieszkańców. 6% zażywało je jednokrotnie, a 1% sięga po nie kilka razy w roku. Głęboko niepokojący jest jednak fakt, że aż 14% dorosłych mieszkańców gminy zażywa narkotyki kilka razy w miesiącu. Osoby zażywające narkotyki, sięgały przede wszystkim po marihuanę (11 osób) oraz amfetaminę (10osób). 3 osoby zażyły dopalacze, zaś pojedyncze osoby sięgnęły po kokainę i ekstazy. Główne powody, dla których badani sięgają po substancje psychoaktywne to chęć lepszej zabawy, towarzystwo oraz ciekawość. 5 badanych udzieliło odpowiedzi „inne”. Co istotne, zdecydowana większość osób nie potrafiła ocenić możliwości pozyskania narkotyków na terenie gminy Nowy Duninów (76%). Zdaniem 16% ankietowanych, substancje te są trudno dostępne, z czego 7% uważa, że są całkowicie niedostępne. 9% osób badanych twierdzi, że substancje psychoaktywne są łatwo dostępne. Natomiast jeśli chodzi o możliwość pozyskania dopalaczy, to 81% osób nie wie, czy w gminie można kupić te substancje. 9% ankietowanych sądzi, iż są one trudno dostępne, zaś 7%, że całkowicie niedostępne. 3% osób uważa jednak, iż są one łatwo dostępne. Mieszkańcy nie znają również miejsc w gminie, gdzie można zakupić substancje psychoaktywne – taką odpowiedź wskazało 80% osób. 17% zna konkretną osobę u której można taką substancję nabyć. W dalszej kolejności, respondenci mieli za zadanie ocenić, czy zgadzają się z wymienionymi stwierdzeniami dotyczącymi substancji psychoaktywnych. Miało to na celu poznanie przekonań na temat narkotyków i dopalaczy, które powszechnie funkcjonują w społeczności gminy i mogą mieć wpływ na częstotliwość ich zażywania. Z przekonaniem, że przychodzenie do pracy pod wpływem

narkotyków lub dopalaczy nie ma nic złego nie zgodziło się 96% badanych. 96% mieszkańców nie zgodziło się ze stwierdzeniem, że posiadanie narkotyków nie powinno być karalne. Kolejnym twierdzeniem jest, że dopalacze są bezpieczną alternatywą dla narkotyków, 94% mieszkańców społeczności nie popiera tego przekonania. Ze stwierdzeniem: okazjonalne zażywanie narkotyków nie prowadzi do uzależnienia, nie zgodziło się 80% badanych. Kolejnym przekonaniem funkcjonującym w społeczeństwie jest, że marihuana nie powinna być klasyfikowana jako narkotyk, choć 63% zgodziło się z tym faktem, to 30% uważa taki stan rzeczy za zasadny. Aż 96% mieszkańców nie zgadza się ze stwierdzeniem, że wszystkie narkotyki są bezpieczne o ile używa się ich odpowiednio. Negowanie przez ankietowanych powyższych stwierdzeń może świadczyć o ich szerszym zakresie wiedzy o narkotykach i dopalaczach. Wobec powyższych danych zaskakująca wydaje się skala rozpowszechnienia spożycia substancji psychoaktywnych w gminie. Źródłem dużego spożycia substancji psychoaktywnych przez dorosłych mieszkańców w gminie nie należy upatrywać w braku wiedzy mieszkańców na temat narkotyków i dopalaczy.

PROBLEM PRZEMOCOWY Z PERSPEKTYWY DOROSŁYCH MIESZKAŃCÓW

Problem przemocowy to kolejne zagadnienie poruszane w niniejszej diagnozie. Rozdział ten ma na celu nie tylko oszacowanie liczby rodzin zagrożonych przemocą domową, ale także sprawdzenie czy mieszkańcy wiedzą, czym jest przemoc i jakie zachowania klasyfikuje się jako zachowania przemocowe. Na początek ankietowani mieli za zadanie wskazać zachowania, które ich zdaniem można uznać za akt przemocy. Respondenci najczęściej wskazywali na: bicie (91%), spoliczkowanie (89%), grożenie, zastraszanie (66%), zmuszanie do oglądania pornografii (66%). Na uwagę zasługuje fakt, że mała liczba osób wskazała okazywanie braku szacunku (14%), krytykowanie wyglądu (10%) oraz nieopiekowanie się kimś kto wymaga opieki (7%) za przemoc. Choć badani mieszkańcy gminy w większości poprawnie klasyfikują zachowania związane z przemocą, to sporo zachowań przemocowych nie została przez nich za takie uznana. (tj. zaniechanie, krytykowanie wyglądu, okazywanie braku szacunku). Problem ten wymaga zastosowania profilaktyki uniwersalnej skierowanej do wszystkich mieszkańców gminy. Warto zauważyć, że 23% badanych osób zna kogoś, kto doświadczył w swoim domu przemocy. 23% nie umiało odpowiedzieć na to pytanie, a 54% mieszkańców gminy nie zna nikogo kto doświadcza przemocy. Respondenci uważają, że problem przemocy domowej w gminie związany jest przede wszystkim z piciem alkoholu – taką odpowiedź wskazało 76% osób. Fakt ten wart jest wzięcia pod uwagę podczas rozpatrywania problemu uzależnienia od alkoholu. Istotnym źródłem przemocy mogą być według 37% badanych także choroby. W dalszej kolejności ankietowani wskazywali na: zażywanie dopalaczy (19%), zażywanie narkotyków (17%), zażywanie leków (6%) oraz wykluczenie społeczne. 2% badanych udzieliło odpowiedzi „inne”. 7% badanych mieszkańców gminy przyznaje, że zdarzyło im się doświadczyć przemocy. Ankietowani doznawali przede wszystkim przemocy psychicznej (5 osób) i fizycznej (4 osoby). Żaden z badanych nie wskazał którejs z pozostałych form przemocy. Ważną informacją jest, że największa część respondentów doświadczyła przemocy ze strony ojca (3 osoby). 2 osoby zaznały przemocy ze strony partnera/partnerki. Ta sama ilość respondentów doznała przemocy ze strony brata. Żaden z ankietowanych mieszkańców gminy nie przyznał się do stosowania przemocy wobec innych osób. Przyzwolenie na przemoc i usprawiedliwianie jej może powodować zwiększanie się skali tego zjawiska. 13% ankietowanych mieszkańców uważa, że istnieją okoliczności usprawiedliwiające stosowanie przemocy. W gminie Nowy Duninów występuje stosunkowo duży odsetek usprawiedliwiania przemocy. Jak wynika z literatury naukowej, stosowanie kar fizycznych w stosunku do dzieci nie jest dobrą metodą wychowawczą. Przyczynia się do powstawania emocjonalnej bariery między rodzicem a wychowankiem⁸. Na uwagę zasługuje fakt, że aż 13% badanych osób uznało, że stosowanie kar fizycznych wobec dzieci jest dobrą metodą wychowawczą. 43% nie uznaje kar fizycznych za dobrą metodę wychowawczą, natomiast aż 44% badanych udzieliło odpowiedzi „nie wiem”

BADANIE DZIECI I MŁODZIEŻY NA TERENIE GMINY NOWY DUNINÓW

W badaniu dotyczącym problemów społecznych na terenie gminy Nowy Duninów wzięło udział także 165 uczniów. Spośród ankietowanych 53% stanowili chłopcy, a 47% dziewczynki. Największą część badanej próby stanowiły osoby w wieku 11-13 lat (45%) oraz 14-16 lat (41%). 12% badanych było w wieku 8-10 lat, a 2% badanych nie miało więcej niż 17 lat. Badany był co 10 uczeń klasy IV, 13% uczniów V klasy, 17% VI i 27% VII. Ankietowani byli także gimnazjaliści – 16% uczniów klasy II gimnazjum i 18% III gimnazjum.

PROBLEM ALKOHOLOWY Z PERSPEKTYWY DZIECI I MŁODZIEŻY

Ankieta skierowana do dzieci i młodzieży szkolnej miała na celu oszacowanie skali zachowań problemowych, w tym sięgania po środki psychoaktywne. Niniejszy rozdział poświęcony jest zjawisku spożywania przez młodzież alkoholu. 35% uczniów w gminie uznało, że osoby w ich wieku piją alkohol, natomiast 30% uważa, że sytuacje takie się nie zdarzają. 35% nie ma wiedzy na ten temat. Następnie zapytano uczniów o ich własne doświadczenia związane ze spożywaniem alkoholu. Wśród ankietowanych 21% przyznało, że próbowało pić wysokoprocentowe napoje. 79% uczniów nie piło nigdy alkoholu. Kolejne pytanie dotyczyło wieku, w którym ankietowani zaczęli pić alkohol. Największą część uczniów zadeklarowała, że zaczęła pić alkohol w wieku 11-13 lat (44%) oraz 14-16 lat (41%). Aż 13% uczniów zaczęło próbować alkoholu w wieku 8-10 lat. Uczniom deklarującym spożywanie alkoholu zadano również pytanie o rodzaj najczęściej spożywanego trunku. Jak widać na poniższym wykresie, największą popularnością cieszy się wśród uczniów szampan (82%). W dalszej kolejności znalazły się: piwo (74%), wódka (65%) oraz wino (53%). Z nieco mniejszą częstotliwością spożywane są przez uczniów likiery i nalewki (32%). 15% respondentów udzieliło odpowiedzi „inne”, wskazując, że zdarza im się pić także whisky. Następnie najmłodszych badanych zapytano w jakich okolicznościach po raz pierwszy spożyli alkohol. Okazuje się, że aż 62% po raz pierwszy piło alkohol w czasie uroczystości rodzinnej. Jest to szczególnie niepokojące, gdyż wskazuje na to, że to rodzice lub inni opiekunowie częstowali dzieci alkoholem. 32% ankietowanych swoje pierwsze doświadczenia z alkoholem miało w czasie imprezy towarzyskiej. 26% spożyło po raz pierwszy alkohol pod nieobecność rodziców, 18% piło ze znajomymi na podwórku. Zaskakująco duża liczba uczniów piła alkohol w czasie wycieczki szkolnej (15%) – także w tym przypadku uczniowie pili alkohol będąc pod opieką wychowawców. 12% najmłodszych mieszkańców gminy pierwszy raz piło alkohol na dyskotecę, a również 12% udzieliło odpowiedzi „inne”. Młodzi mieszkańcy gminy w większości nie mieli przykrych doświadczeń związanych ze spożywaniem alkoholu (85%). 11% badanych miało problemy w rodzinie związane ze spożywaniem alkoholu. Po 4% wskazało na problemy w szkole, problemy finansowe i pogorszenie relacji koleżeńskich. 6% ankietowanych zaznaczyło inne problemy. Bardzo ważne dla określenia odpowiednich działań profilaktycznych jest sprawdzenie w jaki sposób młode osoby zdobywają alkohol. Największą część badanych deklaruje, że została przez kogoś poczęstowana (68%), 32% uczniów poprosiło kogoś o kupno, a 29% dostało trunków od starszych kolegów. 16% podkraśćło alkohol rodzicom. Co 10 uczeń sam kupuje sobie alkohol. 10% ankietowanych udzieliło odpowiedzi „inne”. Jak deklarują uczniowie, 70% rodziców jest świadoma próbowania przez ich dzieci alkoholu. 30% rodziców nie wie, że ich dzieci próbują pić napoje wysokoprocentowe. Największą część badanych deklaruje, że ich rodzice, gdy dowiedzieli się o picciu alkoholu przez dziecko przeprowadzili z nim rozmowę (53%). W przypadku 38% respondentów rodzice nie zareagowali bo nie wiedzieli. Niepokoi fakt, że w przypadku 24% respondentów rodzice nie zareagowali mimo, że wiedzieli. 12% rodziców zdenerwowało się i wyznaczyło karę, przypadku 6% rodzice szukali pomocy u specjalisty, a 3% udzieliło odpowiedzi „inne”. Kolejne pytanie skierowane do uczniów miało na celu ocenę dostępności alkoholu dla osób niepełnoletnich w gminie. Na pytanie, czy gdyby ankietowany chciał zdobyć w swojej miejscowości alkohol 19% odpowiedziało, że byłoby to łatwe. 30% przyznało, że byłoby to trudne, 52% badanych nie umiało odpowiedzieć na to pytanie, co świadczyć może o tym, że nie interesowali się nigdy kupnem alkoholu. Największą część badanych przyznała, że napoje wysokoprocentowe kupują młodym starsi koledzy (39%). Inni proszą obcych ludzi pod sklepem o zakup (15%). Głęboko niepokojący jest fakt, że

28% badanych podkrada alkohol rodzicom, a 9% uczniów kupuje sobie alkohol samemu. Ponad połowa badanych uczniów deklaruje, że nie wie jak młodzież zdobywa alkohol w okolicy (57%).

PROBLEM NIKOTYNOWY Z PERSPEKTYWY DZIECI I MŁODZIEŻY

W kolejnym bloku pytań został poruszony problem nikotynizmu. Niniejsza część diagnozy ma na celu oszacowanie problemu wśród najmłodszych mieszkańców gminy Nowy Duninów. 37% ankietowanych uznało, iż osoby w ich wieku palą papierosy. Prawie ta sama ilość, 30% badanych osób uznało, że ich rówieśnicy nie palą, a 33% dało odpowiedź „nie wiem”. Spośród badanych uczniów 89% nigdy nie zapaliło papierosa, 7% próbowało kilka razy. Tylko 2% ankietowanych pali od czasu do czasu, a 2% deklaruje regularne palenie papierosów. Spośród badanych uczniów 89% nigdy nie zapaliło papierosa, 7% próbowało kilka razy. Tylko 2% ankietowanych pali od czasu do czasu, a 2% deklaruje regularne palenie papierosów.

PROBLEM NARKOTYKOWY Z PERSPEKTYWY DZIECI I MŁODZIEŻY

Kolejny problem diagnozowany wśród uczniów gminy Nowy Duninów dotyczył zagrożenia narkotykami i dopalaczami, w tym skali zjawiska i jego powszechności wśród dzieci i młodzieży szkolnej. Zebrane dane pokazują, że problem narkotykowy nie jest powszechny wśród młodych mieszkańców gminy. Spośród wszystkich ankietowanych 3% przyznało, że zażywa narkotyki. Skala problemu narkotykowego wśród dzieci i młodzieży przybiera więc stosunkowo niewielkie rozmiary. Choć osoby zażywające narkotyki stanowią zdecydowaną mniejszość, to nie można nie zauważyć, że problem ten występuje. Osoby, które przyznały się do zażywania narkotyków deklarują, że była to kokaina (3 osoby), amfetamina (3 osoby), a także marihuana i inne formy konopii (2 osoby). Główną motywacją, która wpłynęła na decyzję o sięgnięciu po substancję psychoaktywną były: chęć lepszej zabawy (4 osoby), chęć bycia modnym (4 osoby), ciekawość (4 osoby) presja grupy (4 osoby), a także przyjemność/relaksacja (4 osoby). 3 osoby sięgnęły po taki środek by zaimponować w towarzystwie. Ankietowani zażywający narkotyki przyznają, że wystąpiły w związku z tym nieprzyjemne doświadczenia, takie jak problemy w szkole (3 osoby), problemy w rodzinie (2 osoby) oraz problemy finansowe (2 osoby). Optymistyczną informacją jest fakt, że jedynie 6% uczniów uważa zdobycie narkotyków na terenie miejscowości za łatwe. 45% uznało, że byłoby to trudne, a 49% uczniów nie umiało odpowiedzieć na to pytanie. Tylko 6% uczniów ocenia zdobycie dopalaczy na terenie gminy jako łatwe, 47% uważa, że byłoby to trudne, a 47% badanych nie wie jak zdobyć takie substancje psychoaktywne. Wysoki wskaźnik odpowiedzi „nie wiem” wskazuje na niski stopień zainteresowania substancjami psychoaktywnymi przez te osoby. Jest to pozytywna tendencja. Młodzi mieszkańcy gminy, w większości nie znają miejsc, w których można kupić narkotyki bądź dopalacze (95%). Część respondentów uznała, że można kupić je na osiedlu (2%). Istotną informacją jest fakt, że 4% ankietowanych uczniów zna konkretną osobę, u której można zdobyć środki psychoaktywne, co oznacza, że narkotyki, choć trudne do zdobycia, są na terenie gminy dostępne.

PROBLEM PRZEMOCY Z PERSPEKTYWY DZIECI I MŁODZIEŻY

Kolejnym problemem poruszonym w badaniu dzieci i młodzieży był problem przemocowy. Celem sprawdzenia wiedzy uczniów na temat zjawiska przemocy, poproszono ich o wskazanie sytuacji, które ich zdaniem można nazwać aktem przemocy. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, uczniowie często wskazują na zachowania związane z przemocą fizyczną: bicie (77%), kradzież pieniędzy lub innej własności (56%), spoliczkowanie (50%). Równie często wskazywany jest także problem przemocy psychicznej: groźenie, straszenie (82%), zmuszanie do oddawania pieniędzy (64%), wysyłanie obraźliwych wiadomości (48%), zmuszanie do oglądania pornografii (41%), podszywanie się w Internecie (47%), krytykowanie wyglądu (32%), okazywanie braku szacunku (35%) oraz nieopiekowanie się kimś kto wymaga opieki (23%). Odpowiedź „inne” zaznaczyło 4%. 13% nie wiedziało jak odpowiedzieć na postawione pytanie. Ze zgromadzonych danych wynika, że uczniowie poprawnie klasyfikują zachowania związane z przemocą i mają na ten temat wiedzę. Uczniów poproszono również

o wskazanie przyczyn, które ich zdaniem najczęściej powodują przemoc. Źródłem agresji/przemocy uczniowie upatrują najczęściej w używkach: alkoholu (75%) i narkotykach (68%). Istotnym źródłem są także zazdrość/zaborczość (61%) oraz choroby psychiczne (58%). Badani wskazywali również na wpływ środowiska (45%), różnice w poglądach (36%), oraz problemy finansowe (36%). Najmniejsza część badanych wskazała brak zaufania (28%). 15% badanych nie umiało odpowiedzieć na to pytanie, 1% widziało źródła agresji w innych sytuacjach, niż te proponowane w badaniu. Głęboko niepokoi fakt, że co 4 spośród młodych mieszkańców gminy doświadczył przemocy. 75% zadeklarowało, że nie padło nigdy ofiarą przemocy. Silnie zaleca się intensyfikację działań antyprzemocowych. Jak pokaże kolejne pytanie, szczególnie ważna jest poprawa bezpieczeństwa młodych uczniów w szkołach. Spośród osób, które doświadczyły przemocy, 52% doświadczyło jej ze strony kolegów ze szkoły a 40% ze strony znajomych. Spora część ankietowanych doznała przemocy ze strony rodzeństwa – 26% ze strony brata i 17% ze strony siostry. 10% doznało przemocy ze strony ojca, również 10% ze strony matki. 21% ankietowanych udzieliło odpowiedzi „inne”. Przemoc wielokrotnie ma miejsce jako konsekwencja spożycia lub nadużywania substancji psychoaktywnych. 14% spośród tych, którzy stosowali przemoc wobec ankietowanych było pod wpływem alkoholu, 14% pod wpływem narkotyków, 12% pod wpływem dopalaczy. 57% osób, które stosowały przemoc wobec badanych nie była pod wpływem substancji psychoaktywnych. 38% udzieliło odpowiedzi „nie wiem”, zaś 5% udzieliło odpowiedzi „inne”. 32% uczniów uważa, że w ich szkole istnieje problem przemocy między uczniami, 24% nie zauważa takiego problemu. 44% uczniów nie wie, czy taki problem istnieje. Dane te wskazują na konieczność zintensyfikowania działań antyprzemocowych na terenie szkoły. 84% badanych osób nigdy nie stosowało przemocy. Spora część badanych – 16% przyznaje, że stosowała zachowania przemocowe wobec innych osób. Jak wynika z danych, osoby, które przyznały się do stosowania przemocy, stosowało ją przede wszystkim wobec rówieśników (68%), 24% osób stosowało ją wobec rodzeństwa, 12% wobec rodziców. 20% stosowało przemoc wobec innych osób. Uczniowie gdyby doświadczyli przemocy w rodzinie prosiliby o pomoc pedagoga szkolnego (57%), zaufanego nauczyciela (43%) lub rodzinę (38%). 27% skorzystałoby z pomocy Policji. 14% szukałoby pomocy w Ośrodku Pomocy Społecznej, a 13% ankietowanych skorzystałoby z Telefonu Zaufania. Niepokojący jest fakt, że 19% badanych udzieliło odpowiedzi „nie wiem”. 14% ankietowanych radziłoby sobie samemu, a 7% szukałoby pomocy w Internecie. Na pytanie czy ankietowany zna kogoś w swoim otoczeniu, kto jest ofiarą przemocy w swoim domu, 8% ankietowanych odpowiedziało twierdząco. 68% badanych nie zna takich osób, 24% nie umie odpowiedzieć na to pytanie (odpowiedź trudno powiedzieć). W związku z coraz większym zagrożeniem cyberprzemocą, zapytaliśmy uczniów o to, czym według nich jest to zjawisko. 75% ankietowanych zalicza do niej publikowanie obraźliwych treści na czyjś temat, 61% agresję elektroniczną, 54% naruszanie czyjejś prywatności. Do cyberprzemocy zaliczano także przezwiska w stronę innych osób (34%) oraz naśmiewanie się z kogoś (32%). Niestety, 22% ankietowanych nie umiało udzielić odpowiedzi na postawione pytanie. Konieczne zdaje się zintensyfikowanie działań profilaktycznych w zakresie cyberprzemocy. Ankietowani za przyczynę powstawania cyberprzemocy najczęściej podawali chęć zemsty (64%) oraz anonimowość w Internecie (54%). Część badanych uznała, że są to chęć dotarcia do dużej liczby odbiorców/zdobycie popularności (37%) oraz łatwość dostępu do Internetu i portali społecznościowych (34%). 16% ankietowanych uznało, że rozpowszechnieniu cyberprzemocy sprzyja brak możliwości wyciągnięcia konsekwencji wobec osób ją stosujących. 1% badanych podał odpowiedź „inne”. 17% osób nie wiedziało jak odpowiedzieć na to pytanie.

PROFILAKTYKA Z PERSPEKTYWY DZIECI I MŁODZIEŻY

Uczniów zbadano także pod kątem tego, jak oceniają profilaktykę dotyczącą uzależnień i przemocy oraz jakie są ich zdaniem najlepsze formy tejże profilaktyki. Uczniowie uważają, że ich rówieśnicy sięgają po alkohol, narkotyki i dopalacze głównie ciekawości (73%) oraz chęci zaimponowania innym (70%). Część ankietowanych przyznała, że młodzi używają niedozwolonych substancji by lepiej się bawić (38%), pod presją grupy (39%), czy w poszukiwaniu wrażeń (36%). 33% badanych uczniów sięga po te środki z obawy przed odrzuceniem, a 19% by świętować okazje. 4% ankietowanych zaznaczyło odpowiedź „inne”. 78% ankietowanych na pytanie, czy zażywanie narkotyków jest szkodliwe dla zdrowia,

odpowiedziało, że zdecydowanie tak, 15% zaś, że raczej tak. Tylko 2% ankietowanych uważa, że narkotyki raczej nie szkodzą zdrowiu. 6% badanych osób udzieliło odpowiedzi trudno powiedzieć. Młodzi mieszkańcy gminy zdają się więc mieć dużą wiedzę z zakresie oddziaływania narkotyków. Prawie wszyscy ankietowani uznali, że zażywanie dopalaczy jest szkodliwe dla zdrowia, z czego 76% stwierdziło, że zdecydowanie tak, a 17%, że raczej tak. 2% ankietowanych uznało, że zażywanie dopalaczy raczej nie jest szkodliwe dla zdrowia, a również 1%, że zdecydowanie nie jest szkodliwe. 4% uczniów udzieliło odpowiedzi trudno powiedzieć. Respondenci mają świadomość istnienia negatywnych skutków związanych z zażywaniem używek. 76% uznało, że należą do nich zaburzenia zdrowia fizycznego i psychicznego, 61% wskazuje na ryzyko popadnięcia w nieodpowiednie towarzystwo, 55% na obniżenie efektywności nauki, a 52% na pogorszenie relacji rodzinnych. 49% ankietowanych wskazuje obniżenie efektywności nauki, 36% zaś widzi zagrożenie w poważnych kłopotach finansowych. Warto zauważyć, że 38% ankietowanych obawiałoby się pogorszenia relacji koleżeńskich. 21% ankietowanych nie umiało odpowiedzieć na to pytanie, zaś 4% ankietowanych uważa, że nie występują żadne negatywne konsekwencje uzależnienia od alkoholu, narkotyków, dopalaczy i papierosów. Uczniowie czerpią wiedzę na temat narkotyków i dopalaczy głównie z telewizji i Internetu (64%) i od nauczycieli (56%). Spora część ankietowanych czerpie wiedzę także od rodziny (44%) i znajomych (20%). 2% ankietowanych wskazało inne źródła. Niestety 19% ankietowanych nie czerpie wiedzy na temat narkotyków i dopalaczy. Z młodymi mieszkańcami gminy Nowy Duninów na temat szkodliwości używek rozmawiają głównie nauczyciele (70%) i rodzice (56%). W dalszej kolejności są to pedagog szkolny (32%), koleżanki i koledzy (14%) oraz inne osoby (12%), wśród których wymieniano dziadków, rodzeństwo. 17% uczniów sama pozyskuje tę wiedzę. Niepokoi fakt, że 17% badanych przyznaje, że nikt nie rozmawiał z nim na ten temat. Jest to kolejny argument na rzecz wzmożenia akcji profilaktycznej wśród młodych ludzi. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że 23% ankietowanych nie wie do kogo zwrócić się o pomoc w przypadku problemu z uzależnieniem. 59% uczniów zgłosiłoby się do rodziców i opiekunów, 42% szukałoby pomocy u nauczycieli, 30% ankietowanych poradziłoby się koleżanek i kolegów. 19% zgłosiłoby się na Policję, 13% badanych skorzystałoby z Telefonu Zaufania, 6% zgłosiłoby się do lokalnego Ośrodka Pomocy Społecznej, 5% do Ośrodka Interwencji Kryzysowej, a 3% do Urzędu Gminy. Na pytanie jaka forma zajęć profilaktycznych jest najciekawsza/najefektywniejsza, 66% ankietowanych odpowiedziało, że są nią pogadanki z wychowawcą, a 51%, że zajęcia warsztatowe z psychologiem, pedagogiem lub innym specjalistą. 32% badanych osób wskazało na spektakl lub musical profilaktyczny, 33% uczniów wskazało zaś na zajęcia z przedstawicielem Policji, a 5% wymieniło inną formę: wycieczkę, zajęcia związane ze sportem. Badani wskazali, że w ich szkole z zajęć profilaktycznych najbardziej brakuje spektakli/musicali profilaktycznych (53%) oraz zajęć warsztatowych z psychologiem (47%). Respondenci wskazują na niedostatek zajęć z wykorzystaniem form multimedialnych (23%) oraz zajęć z przedstawicielem Policji (22%). 4% badanych wskazuje na inne formy działań, jak np. zajęcia pozalekcyjne, czy rozmowy na temat emocji odczuwanych przez osoby doświadczające przemocy oraz form radzenia sobie z problemami. Zdaniem 55% badanych uczniów prowadzone zajęcia profilaktyczne spełniają swoje zadanie, ponieważ wiele nauczyły i były ciekawe. 16% ankietowanych uznało, że zajęcia te nie były efektywne, ponieważ ani nie wniosły nic nowego, ani nie były ciekawe. Niestety aż 30% badanych nie brało nigdy udziału w żadnych zajęciach profilaktycznych.

BADANIE SPRZEDAWCÓW

W badaniu wzięło udział 8 sprzedawców punktu sprzedaży alkoholu - 5 kobiet i 3 mężczyzn. Największą część badanych ekspedientów to osoby w wieku od 26 do 40 lat (4 osoby). W przedziale wiekowym od 41 do 60 lat znalazło się 3 sprzedawców, a jedna osoba miała więcej niż 61 lat. 4 sprzedawców wykonuje swój zawód od 1 do 5 lat. 3 osoby pracują jako sprzedawcy więcej niż 21 lat. 1 osoba pracuje w swoim zawodzie od 6 do 10 lat.

PROBLEM UZALEŻNIEŃ W GMINIE

Pytania skierowane do sprzedawców napojów alkoholowych miały na celu głównie sprawdzenie wiedzy sprzedawców na temat bezpiecznej sprzedaży alkoholu oraz sprawdzenia dostępności tego typu produktów dla osób nieletnich. Na początek ankietowanych poproszono o ocenę skali spożycia alkoholu w gminie Nowy Duninów na przestrzeni ostatnich kilku lat. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, spożycie alkoholu na przestrzeni ostatnich lat jest mniej więcej na stałym poziomie – taką opinię wyraziło 6 sprzedawców. 2 osoby uznały, że spożycie alkoholu na przestrzeni lat wzrasta. Następnie sprzedawców zapytano, czy ich zdaniem, w gminie Nowy Duninów sprzedaje się alkohol osobom nieletnim. Dobrą informacją jest fakt, że 6 sprzedawców przyznało, że taka sytuacja nigdy nie miała miejsca. Według 2 osób sytuacje takie zdarzają się czasami. Nikt nie uznał, że do takich sytuacji dochodzi często lub bardzo często. Większość sprzedawców przyznało, iż zdarzają im się sytuacje, w których osoba niepełnoletnia chce kupić alkohol. Raz lub kilka razy zdarzyło się to 5 sprzedawcom, a 3 sprzedawcom zdarzyło się to wiele razy. Żaden z respondentów nie uznał, że nigdy nie dochodzi do takich sytuacji. Z deklaracji respondentów wynika, że żaden z nich nie sprzedał nigdy alkoholu osobie niepełnoletniej. Zgodnie z Ustawą o wychowaniu w trzeźwości, sprzedawcy mają obowiązek kontrolować dokumenty tożsamości klientów, co do których nie mają pewności, że są oni osobami pełnoletnimi. Sprzedawcy stosują się do tego prawa. 2 osoby kontrolują wiek klientów za każdym razem, 4 osoby pytały o dowód wiele razy, a 1 osoba pytała raz lub kilka razy. Problem pijanych kierowców to kolejne, bardzo istotne zagadnienie. Problem ten ostatnimi czasy bardzo często poruszany jest w ogólnopolskich kampaniach społecznych. Wydawać by się więc mogło, iż kierowcy mają świadomość, iż prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu jest nie tylko wykroczeniem, ale również stanowi zagrożenie nie tylko dla samego kierowcy, ale dla całej społeczności. Jednak jedynie 3 sprzedawców przyznało, że w gminie Nowy Duninów nie dochodzi do sytuacji prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu. Zdaniem 3 osób takie sytuacje zdarzają się rzadko, zaś według 2 osób zdarza się to czasami. Sprzedaż alkoholu osobom nietrzeźwym, podobnie jak osobom nieletnim jest niezgodna z ustawą regulującą sprzedaż alkoholu. Niestety, jedynie połowa sprzedawców sądzi, iż w gminie Nowy Duninów nie sprzedaje się alkoholu osobom nietrzeźwym. Zdaniem 3 osób zdarza się to czasami, zaś 1 osoba uważa, że do takich sytuacji dochodzi rzadko. Sprzedawców zapytano, czy zdarzyło się, że osoba nietrzeźwa próbowała kupić u nich alkohol. 4 osoby uznały, że zdarzyło się do raz lub kilka razy, a 3 osoby, że wiele razy. 1 osoba uznała, że nigdy nie doszło do takiej sytuacji. Nie wszyscy sprzedawcy stosują się jednak do Ustawy o wychowaniu w trzeźwości z dnia 26.X.1982r. 2 osoby przyznały, że raz lub kilka razy zdarzyło im się sprzedać alkohol osobie nietrzeźwej. Optymistyczną informacją jest fakt, że 6 osób nigdy nie sprzedało alkoholu osobie nietrzeźwej. Wyroby nikotynowe, podobnie jak produkty alkoholowe nie mogą być sprzedawane osobom nieletnim. Jednak zdaniem ankietowanych sprzedawców, takie sytuacje zdarzają się, czasami (2 osoby) lub rzadko (1 osoba). 5 osób uznało, że papierosy nigdy nie są sprzedawane nieletnim. Sami ankietowani nigdy nie dokonali sprzedaży alkoholu osobom niepełnoletnim. Znajomość Ustawy o wychowaniu w trzeźwości powinna być podstawą pracy w punktach sprzedaży alkoholu. Jak wynika z udzielonych odpowiedzi, nie wszyscy sprzedawcy znają jej treść. Jedyne 1 respondent zna tę ustawę bardzo dobrze, 2 osoby znają ją dobrze, 3 sprzedawców średnio zna tę ustawę, a 4 jedynie ją kojarzy. We wszystkich punktach objętych badaniem znajdują się informacje o zakazie sprzedaży alkoholu osobom poniżej 18 roku życia. W 6 z badanych punktów możemy znaleźć informację o zakazie sprzedaży alkoholu nietrzeźwym oraz o szkodliwości alkoholu. W żadnym z punktów nie ma informacji o zakazie sprzedaży alkoholu na kredyt bądź pod zastaw. Na uwagę zasługuje fakt, że nie wszyscy sprzedawcy w gminie brali udział w szkoleniu dotyczącym sprzedaży alkoholu. 5 osób brało udział, 1 osoba nie brała udziału w takim wydarzeniu, a 2 osoby nie pamiętają, czy sytuacja taka miała miejsce. Większość badanych sprzedawców poprawnie udzieliła odpowiedzi na pytanie weryfikujące znajomość ustawy, deklarując, że zabrania się sprzedaży alkoholu osobom nietrzeźwym, niepełnoletnim, na kredyt lub pod zastaw (6 osób). Złej odpowiedzi udzieliło jedynie 2 sprzedawców.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2019 rok (zwany dalej GPPiRPA) obejmuje działania zgodne zarówno z kierunkami zawartymi w ustawie wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, jak i z polityką

Gminy Nowy Duninów, a ponadto opiera się na następujących aktach prawnych i dokumentach:

1. Uchwała Nr 256/XXIX/2018 Rady Gminy Nowy Duninów z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy Nowy Duninów.
2. Uchwała 257/XXIX/2018 Rady Gminy Nowy Duninów w sprawie wprowadzenia odstępstwa od zakazu spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym na terenie gminy Nowy Duninów
3. Uchwała nr Nr 54/VI/11 Rady Gminy z dnia 13 maja 2011r. w sprawie zasad usytuowania na terenie gminy Nowy Duninów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.
4. Zarządzenia Wójta Gminy Nowy Duninów w sprawie powołania - Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Przy opracowaniu Gminnego Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2019 rok uwzględnione zostały wskazówki wynikające z Rekomendacji do realizowania i finansowania gminnych programów profilaktyki Rozwiązywania Problemów alkoholowych w 2019 roku Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Pomimo faktu, iż ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi zakłada realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy, w Gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych odstąpiono od ujmowania tych zadań, gdyż został opracowany Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Nowy Duninów na lata 2017-2019.

ADRESACI PROGRAMU:

- Konsumenci alkoholu;
- Osoby pijące nadmiernie, a w tym uzależnione od alkoholu;
- Rodziny osób z problemem alkoholowym;
- Dzieci i młodzież szkolna.

II. Cele i zadania Gminnego Programu Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gminie Nowy Duninów w roku 2019.

Cele i zadania określone w Gminnym Programie Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w 2019 dostosowane są do potrzeb lokalnych oraz zgodnie są z ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Sformułowano jw. uwzględniając dotychczasowe doświadczenia związane z realizacją Programu w latach ubiegłych.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2019 rok ma na celu stworzenie systemu działań na terenie Gminy, dotyczących ograniczenia i zmiany struktury spożycia

napojów alkoholowych, zapobiegania powstawania szkód zdrowotnych i społecznych spowodowanych nadmiernym spożywaniem alkoholu oraz likwidacja skutków nadużywania alkoholu.

Nadrzędnym celem programu jest zapobieganie powstawania nowych problemów związanych z piciem i nadużywaniem alkoholu na terenie Gminy Nowy Duninów oraz zwiększenie skuteczności oddziaływań w zakresie profilaktyki problemów alkoholowych.

Cele strategiczne w tym zakresie to:

1. Wspieranie rozwoju programów i działań profilaktycznych skierowanych do dzieci i młodzieży.
2. Podniesienie kompetencji wychowawczych rodziców, nauczycieli i pedagogów.
3. Upowszechnianie metod edukacji publicznej podnoszących wiedzę o szkodliwości nadużywania alkoholu oraz możliwościach uzyskania wsparcia.
4. Organizowanie warunków pierwszego kontaktu dla osób uzależnionych i współuzależnionych.
5. Wzmacnianie kompetencji zawodowych realizatorów gminnego Programu.
6. Wspieranie działań zapewniających utrzymanie abstynencji oraz działań związanych z reintegracją społeczną osób uzależnionych od alkoholu.
7. Wspieranie i udzielanie pomocy instytucjom i organizacjom prowadzącym działalność profilaktyczną poprzez organizowanie różnorodnych form pracy edukacyjnej, opiekuńczo - wychowawczej, aktywizującej, w szczególności wśród dzieci i młodzieży oraz w rodzinach.
8. Zwiększenie skuteczności podejmowanych działań kontrolnych i interwencyjnych w stosunku do podmiotów prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych.
9. Opracowanie diagnozy problemów alkoholowych.
10. Wspieranie alternatywnych metod spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2019 określa ogólne założenia organizacyjne i formy działania służące osiągnięciu powyższych celów. W ramach GPPiRPA wymagane będzie złożenie przez autorów i wykonawców każdorazowo szczegółowych programów profilaktycznych do realizacji, które wdrażane będą po przedstawieniu pozytywnej opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gminie Nowy Duninów.

Zadania i sposób ich realizacji.

1) Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu

Zadanie to będzie realizowane poprzez:

- 1/ Udzielanie porad i informacji w zakresie możliwości podjęcia leczenia odwykowego.
- 2/ Wskazywanie form leczenia odwykowego.
- 3/ Opłacanie kosztów postępowania sądowego w przedmiocie uzależnienia od alkoholu w stosunku do osób, które mają być zobowiązane do leczenia odwykowego sądownie
- 4/ Kierowanie i finansowanie badań wykonywanych przez biegłych sądowych i w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu i wskazania rodzaju zakładu leczenia odwykowego wobec osób spełniających przesłanki art. 24 ustawy,
- 5/ Tworzenie warunków w zakresie pomocy pierwszego kontaktu dla osób uzależnionych i współuzależnionych poprzez utworzenie Punktu Konsultacyjnego.

Na terenie Gminy w 2019 r. kontynuować będą swoją Działalność **Punkty Konsultacyjne**, świadczące usługi dla osób dotkniętych problemem alkoholowym, narkomanii i przemocą w rodzinie. Osoby pracujące w Punkcie Konsultacyjnym powinny posiadać kwalifikacje z zakresu terapii uzależnień, przeciwdziałania przemocy, profilaktyki w zakresie przeciwdziałania narkomanii.

1. Punkt Konsultacyjny prowadzi działalność skierowaną do wszystkich mieszkańców Gminy Nowy Duninów, a w szczególności osób;

- 1) będących w kryzysie;
- 2) uzależnionych od alkoholu i innych środków odurzających;
- 3) członków rodzin osób uzależnionych;
- 4) doświadczających przemocy;
- 5) stosujących przemoc.

2. Do zadań Punktu Konsultacyjnego należy w szczególności:

- motywowanie zarówno osób uzależnionych, jak i osób współuzależnionych do podjęcia psychoterapii w placówkach leczenia uzależnienia, kierowanie do leczenia specjalistycznego;
- motywowanie osób pijących ryzykownie i szkodliwie ale nieuzależnionych, do zmiany szkodliwego wzoru picia;
- udzielanie wsparcia osobom po zakończonym leczeniu odwykowym;
- organizowanie warunków pierwszego kontaktu dla osób uzależnionych od narkotyków, prowadzenie działań motywujących do podjęcia terapii,
- rozpoznanie zjawiska przemocy domowej, udzielanie stosownego wsparcia i informacji o możliwościach uzyskania pomocy i powstrzymania przemocy,
- inicjowanie interwencji w przypadku diagnozy przemocy domowej,
- udostępnianie materiałów edukacyjnych i informacyjnych;
- gromadzenie aktualnych informacji na temat dostępnych miejsc pomocy i kompetencji poszczególnych służb i instytucji z terenu gminy, które powinny być włączone w systemową pomoc rodziny,

- prowadzenie statystyki udzielanych porad i konsultacji.

3. Punkt Konsultacyjny nie prowadzi terapii.

4. Zakres finansowania działalności Punktów dotyczy wynagrodzenia osób pełniących dyżury w Punktach według jego harmonogramu i stawek określonych w umowie.

Wskaźniki oceny realizacji zadania:

- liczba porad udzielonych przez psychologa w Punkcie Konsultacyjnym
- liczba wniosków skierowanych do Sadu Rejonowego w Gostyninie w temacie przymusowego leczenia odwykowego przez Gminną Komisję
- liczba sporządzonych opinii przez lekarzy biegłych sądowych

2. Udzielenie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.

Zadanie to będzie realizowane poprzez:

1/ Udzielenie pomocy przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Zespół Interdyscypliny i Asystenta Rodziny

2/ Współdziałanie z Policją w związku z interwencjami domowymi i zjawiskami przemocy

3/ Udzielanie pomocy przez punkt konsultacyjny w zakresie nadużywania uzależnień od alkoholu i narkotyków - przemocy domowej, pomoc rodzinom dysfunkcyjnym

Wskaźniki oceny realizacji zadań:

- liczba dzieci uczestniczących w warsztatach psychologicznych prowadzonych na terenie szkół
- liczba dzieci uczestniczących w zajęciach socjoterapeutycznych prowadzonych na terenie szkół
- liczba dzieci zapisanych do świetlic opiekuńczo – wychowawczych z programem profilaktycznym
- liczba rodzin objęta procedurą Niebieskiej Karty
- liczba odbytych spotkań członków Gminnej Komisji
- liczba rozmów interwencyjno – motywujących przeprowadzonych przez członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- liczba wniosków skierowanych do Sądu Rejonowego w Gostyninie w temacie przymusowego leczenia odwykowego przez Gminną Komisję
- liczba kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych

III. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.

Działania:

IV. Prowadzenie pozalekcyjnych programów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży, z rodzin z problemem alkoholowym oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym, obejmujących szeroko rozumianą profilaktykę uzależnień i zachowań problemowych, według autorskich programów w formie:

- a) zajęć opiekuńczo – wychowawczych, aktywizujących, zmniejszających ryzyko kontaktu z alkoholem ukierunkowanych na organizację alternatywnych form spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież, rozwijanie zainteresowań, wyrównywanie szans edukacyjnych – pomoc w nauce;
- b) zajęć socjoterapeutycznych prowadzonych dla dzieci i młodzieży przejawiającej symptomy niedostosowania społecznego, zaburzenia zachowania z powodu dysfunkcyjności rodzin dotkniętych problemem alkoholowym.

Wskaźniki oceny realizacji zadań:

- liczba dzieci i młodzieży uczestniczących w programach oraz w przedstawieniach profilaktycznych

Powyższe formy pracy realizowane są w ramach prowadzonych punktów świetlicowych na terenie gminy. Zakres finansowania powyższego zadania ze strony GKRPA dotyczyć będzie kosztów wynagrodzenia realizatorów programów, kosztów zakupu pomocy, materiałów i sprzętu niezbędnego do prowadzenia zajęć zgodnie ze zgłaszanym zapotrzebowaniem i w miarę posiadanych środków, dożywiania dzieci uczestniczących w profilaktycznych zajęciach pozalekcyjnych oraz organizowaniu imprez okolicznościowych (w tym zakup nagród i drobnych upominków dla dzieci) wynikających z planu pracy w Programie.

2. Realizowanie programów profilaktyki uzależnień i rozwoju umiejętności społecznych obejmujących problem uzależnienia od alkoholu skierowany do uczniów szkół podstawowych, w tym:

- a) finansowanie zajęć profilaktyczno-edukacyjnych ukierunkowanych do wszystkich grup
- b) dzieci i młodzieży bez względu na stopień indywidualnego ryzyka, uczących umiejętności
- c) zdrowego i trzeźwego stylu życia,
- d) wspieranie programów i przedsięwzięć profilaktycznych opracowywanych i realizowanych przez młodzież, skierowanych do grup rówieśniczych i społeczności lokalnej;
- e) prowadzenie zajęć psychoedukacyjnych, mających na celu zwiększenie umiejętności
- f) wychowawczych rodziców.

3. Dofinansowanie wypoczynku letniego i zimowego dla dzieci i młodzieży z rodzin z problemem alkoholowym i z grup ryzyka, połączonego z programem profilaktycznym lub opiekuńczo-wychowawczym (kolonie, półkolonie, obozy, ferie). Naborem dzieci uczestniczących w tej formie zajęć zajmują się pedagodzy szkolni, pracownicy socjalni. Podstawą zakwalifikowania dziecka jest nasilenie problemów występujących w rodzinie, a nie tylko jej sytuacja materialna.

4. Zaangażowanie dzieci i młodzież w różnego typu działania alternatywne dla zachowań ryzykownych, promujących styl życia bez uzależnień we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury, Świetlica Socjoterapeutyczną, Gminnym Ośrodkiem Pomocy Społecznej i szkołami z terenu Gmin, w tym:

- a) organizowanie otwartych środowiskowych imprez profilaktycznych bez alkoholu,
- b) konkursów tematycznych, wystaw, spektakli teatralnych, spotkań autorskich
- c) organizowanie działań aktywizujących i integrujących dzieci, młodzież oraz rodziny itp.
- d) festynów rodzinnych,

5. Edukacja publiczna w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

a) podejmowanie działań edukacyjnych skierowanych do sprzedawców napojów alkoholowych oraz działań kontrolnych mających na celu ograniczenie dostępności napojów alkoholowych i przestrzeganie zakazu sprzedaży alkoholu osobom niepełnoletnim.

b) podejmowanie działań na rzecz przeciwdziałania nietrzeźwości kierowców,

c) organizowanie narad i konferencji poświęconych problematyce uzależnień i przemocy w rodzinie,

d) podnoszenie wiedzy mieszkańców Gminy Nowy Duninów na temat zagrożeń związanych z piciem alkoholu i zażywaniem substancji psychoaktywnych oraz dostępnej oferty pomocowej, w tym: zakup materiałów edukacyjnych (itp. książek, broszur, plakatów, biuletynów, ulotek, gadżetów profilaktycznych) służących oddziaływaniom profilaktycznym oraz ich dystrybucja wśród określonych grup adresatów,

5. Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych.

V. Dofinansowanie i wsparcie organizacyjne działalności instytucji i stowarzyszeń mającej charakter związany z zapobieganiem powstawaniu problemów alkoholowych, promowaniem pozytywnych zachowań, szczególnie wśród dzieci i młodzieży.

Dotyczy głównie:

a) organizacji alternatywnych form spędzania czasu wolnego przez dzieci młodzież, w tym zapewnienie środków finansowych na zakup nagród, napojów, posiłków regenerujących,

b) pomocy finansowej przy organizacji imprez rekreacyjno-sportowych promujących zdrowy styl życia,

c) realizujących cele profilaktyczne, odbywających się bez udziału alkoholu, integrujących społeczność lokalną, a w szczególności rodziny;

d) organizacji i dofinansowania widowisk artystycznych, konkursów tematycznych dla dzieci i młodzieży.

e) organizacja i dofinansowanie szkoleń doskonalących lub kwalifikacyjnych dla osób prowadzących zajęcia profilaktyczne i terapeutyczne w celu podniesienia kompetencji i umiejętności zawodowych niezbędnych przy realizacji działań profilaktycznych

Wskaźniki oceny realizacji zadań:

- liczba instytucji działających na terenie Gminy Nowy Duninów promujących abstynencję i zdrowy styl życia;

- liczba dzieci i młodzieży uczestniczących w programach oraz w przedstawieniach profilaktycznych.

Organizacje pozarządowe, kościoły mogą ubiegać się o realizację zadań GPPiRPA pod warunkiem prowadzenia statutowych działań na rzecz dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych w zakresie prowadzenia działań profilaktycznych, przeciwdziałania patologiom społecznym.

6. Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w itp. 13¹ i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.

7. Wzmacnianie zasobów i kompetencji zawodowych realizatorów GPPiRPA na 2017 w tym:

1. Wsparcie realizacji zadań Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gminie Nowy Duninów, w tym:

-wypłata wynagrodzeń za udział w posiedzeniach Komisji, założonych dla członków komisji

2. Gromadzenie danych od realizatorów GPPiRPA i ich analiza w kontekście GPPiRPA wskaźników rezultatów,
3. Opracowanie aktualnej diagnozy problemów alkoholowych w Gminie Nowy Duninów.

VI. Zadania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Wiodącą rolę w realizacji zadań zawartych w Programie pełni Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Są to osoby przeszkolone posiadające wymagane przeszkolenie w zakresie podstawowej wiedzy na temat problematyki alkoholowej zgodnie z wymaganiami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. W skład komisji wchodzi następujący przedstawiciele:

1. Pracownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej;
2. Przedstawiciele oświaty;
3. Pracownik służby zdrowia;
4. Pracownik Posterunku Policji;
5. Pracownik Urzędu Gminy.

Do zadań GKRPA zgodnie z zapisami ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi należy:

- 1) motywowanie osoby uzależnionej do podjęcia leczenia;
- 2) podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddawania się leczeniu w zakładzie lecznictwa odwykowego;
- 3) udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, w tym podejmowanie procedur interwencyjnych na rzecz dobra małoletnich dzieci z rodzin, w których występuje problem alkoholowy,
- 4) prowadzenie ewidencji osób uzależnionych i współuzależnionych, zarejestrowanych przez członków GKRPA;
- 5) prowadzenie działalności informacyjnej, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych w tym zakup materiałów edukacyjnych na potrzeby promocji zdrowia i profilaktyki (ulotek, broszur, plakatów, prenumerata czasopism);
- 6) współpraca z podmiotami realizującymi zadania z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych;
- 7) wydawanie opinii o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami Rady Gminy Nowy Duninów w sprawie ustalenia limitu punktów sprzedaży napojów zawierających 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia w miejscu, jak i poza miejscem sprzedaży, oraz zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych (zgodnie z itp. 18 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi);

- 8) prowadzenie kontroli przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwolenia (zgodnie z itp.18 ust.8 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi);
- 9) inicjowanie w środowisku lokalnym działań służących profilaktyce i rozwiązywaniu problemów alkoholowych;
- 10) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów dotyczących zasad promocji i reklamy oraz sprzedaży i podawania napojów alkoholowych określonych w itp. 131 i 15 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi);
- 11) udział członków GKRPA w pracach Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego itp. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie;
- 12) Przewodniczący planuje i organizuje pracę Komisji w szczególności w zakresie dokonywania merytorycznej oceny wniosków profilaktycznych dotyczących przyjmowania do wykonania szczegółowych zadań określonych w GPPiRPA, planowania badań diagnozujących zjawisko uzależnień, monitorowania realizacji programów profilaktycznych.
- 13) Celem realizacji programu Komisja zbiera się w zależności od potrzeb, minimum dwa razy w kwartale.

Zasady wydawania zezwoleń:

- wnioski o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych składane są w Urzędzie Gminy w Nowym Duninowie.

Do wniosku należy dołączyć:

- zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej lub odpis z rejestru przedsiębiorców;
- dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży napojów alkoholowych;
- pisemną zgodę właściciela, użytkownika, zarządcy lub administratora budynku jeżeli punkt sprzedaży będzie zlokalizowany w budynku mieszkalnym wielorodzinnym;
- decyzję właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, potwierdzającą spełnienie warunków sanitarnych przez punkt.

W oparciu o otrzymany wniosek członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przeprowadzają wizję w miejscu sprzedaży, pod kątem zgodności usytuowania punktu sprzedaży oraz spełniania warunków sprzedaży napojów alkoholowych określoną uchwałą Rady Gminy Nowy Duninów i wydają postanowienie. Na podstawie tego postanowienia Wójt Gminy wydaje zezwolenie na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych.

Wyjątkiem są zezwolenia jednorazowe, które nie wymagają opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zgodnie z itp. 18¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości (Dz.U.2016.487 t.j, z późn. zm.)

Zezwolenia wydawane są na czas określony, nie krótszy niż 4 lata, a w przypadku sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży – nie krótszy niż 2 lata.

Zasady cofania zezwoleń

Zezwolenie cofa się jeżeli zachodzą przesłanki określone w itp. 18 ust. 10 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i zostały potwierdzone jednym z niżej wymienionych dokumentów:

1. protokołem Policji,
2. protokołem z kontroli dokonanej przez Urząd Gminy w Nowym Duninowie lub Gminną Komisję Profilaktyki Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gminie Nowy Duninów,
3. protokołem (orzeczeniem) właściwego organu kontroli państwowej itp. Państwowej Inspekcji Handlowej, Urzędu Kontroli Skarbowej itp.

Zeznaniami co najmniej 2 świadków złożonymi w postępowaniu administracyjnym.

Kontrola podmiotów gospodarczych prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych:

1. Kontroli podlegają wszystkie podmioty gospodarcze prowadzące sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży.

Kontrola punktów sprzedaży napojów alkoholowych stanowi formę przeciwdziałania alkoholizmowi poprzez ograniczanie fizycznej dostępności alkoholu. Art. 18 ust. 8 ustawy o wychowaniu w trzeźwości daje gminnym komisjom rozwiązywania problemów alkoholowych prawo do dokonywania kontroli punktów sprzedaży napojów alkoholowych pod kątem przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń.

W praktyce GKRPA ma prawo skontrolować

- sklepy;
- restauracje (bary, puby);
- miejsca organizacji przyjęć ;
- imprezy masowe.

Kontrole przeprowadzają:

- upoważnieni przez Wójta Gminy Nowy Duninów pracownicy Urzędu Gminy;
- członkowie GKRPA po uprzednim otrzymaniu zgody od Wójta Gminy Nowy Duninów.

Zakres kontroli:

1. zgodność prowadzonej sprzedaży napojów alkoholowych z aktualnie ważnym zezwoleniem (zezwoleniami),
2. przestrzeganie warunków ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
3. przestrzeganie zasad i warunki sprzedaży napojów alkoholowych określonych w uchwałach gminnych.

Kontrole punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeprowadzane są co najmniej przez dwie osoby, po uprzednim miesięcznym powiadomieniu kontrolowanego.

Osoby upoważnione do dokonywania kontroli mają prawo do wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części, gdzie prowadzona jest sprzedaż napojów, w takich dniach i godzinach, w jakich prowadzona jest ta działalność, żądanie pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz okazania zezwoleń.

Czynności kontrolowanych dokonuje się w obecności kontrolowanego, osoby zastępującej kontrolowanego lub przez niego zatrudnionej.

Podmiot kontrolowany obowiązany jest zapewnić warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli.

Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który wraz z wnioskami niezwłocznie przekazuje się do organu wydającego zezwolenie.

Na podstawie wyników kontroli, organ wydający zezwolenia wzywa podmiot gospodarczy do usunięcia stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, o ile nie są one podstawą do cofnięcia zezwolenia, lub wszczyna postępowanie o cofnięciu zezwolenia lub podejmuje inne działania przewidziane prawem.

Sprawdzenie wykonania wniosków pokontrolnych stanowi odrębne zadania kontrolne.

VII. Zasady wynagradzania członków Gminnej Komisji Rozwiązywania

Problemów Alkoholowych w Gminie Nowy Duninów.

1. Wynagrodzenie członków GKRPA będzie wypłacane raz na kwartał w wysokości 200 zł. dla każdego członka komisji .
2. Szczegółowy regulamin wynagradzania członków komisji zostanie ustalony zarządzeniem Wójta Gminy

VIII. Finansowanie Gminnego Programu

Wydatki związane z realizacją Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywanie Problemów Alkoholowych pokrywane są ze środków pozyskiwanych przez gminę z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

VI. Ubieganie się o środki z programu, następuje po złożeniu wniosku- którego wzór stanowi załącznik do programu

Planowane wpływy z tytułu wydawanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w 2019r.

I. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu					
Lp	Zadania	Sposób realizacji	Realizatorzy	Wskaźniki	Koszt Realizacji
1.	Kierowanie na leczenie osób uzależnionych /przeprowadzenie wywiadów środowiskowych, wydawanie opinii przez biegłego,	Biegli lekarze	GKRPA	liczba wniosków skierowanych do Sadu Rejonowego w Gostyninie w temacie przymusowego leczenia odwykowego przez Gminna Komisję? liczba sporządzonych opinii przez lekarzy biegłych sądowych	
2.	Opłacanie kosztów postępowania sądowego w przedmiocie uzależnienia od alkoholu w stosunku do osób, które mają być zobowiązane do leczenia odwykowego sędownie	Opłacanie kosztów związanych z postępowaniem sądowym	GKRPA	liczba wniosków skierowanych do Sadu Rejonowego w Gostyninie w temacie przymusowego leczenia odwykowego przez Gminna Komisję	3500 zł
2. Udzielenie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.					
Lp.	Zadania	Sposób realizacji	Realizatorzy	Wskaźniki	

1.	Prowadzenie poradnictwa oraz udzielanie wsparcia dla członków rodzin, w których występują problemy alkoholowe	Finansowanie działalności Punktu Konsultacyjnego	-GKRPA -GOPS	Liczba udzielonych porad i podjętych działań	5000zł
----	---	--	---------------------	--	--------

3.Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.

Lp.	Zadanie do zrealizowania	Sposób realizacji	Realizatorzy	Wskaźniki	Koszt realizacji
1.	Doposażenie Świetlicy Socjoterapeutycznej		Wójt Gminy	Liczba świetlic socjoterapeutycznych	500 zł
2.	Finansowanie działalności Świetlicy Socjoterapeutycznej w Soczewce.	Prowadzenie świetlic socjoterapeutycznej	Wójt Gminy	Liczba i rodzaj świetlic prowadzących zajęcia pozalekcyjne. Liczba dzieci uczestniczących w zajęciach.	27 000 zł
3.	Zorganizowanie imprez środowiskowych propagujących zdrowy styl życia /konkursy, pikniki, spotkania integracyjne/	Dofinansowanie imprez środowiskowych	-Wójt Gminy -Dyrektorzy szkół -Organizacje pozarządowe	Liczba zorganizowanych imprez. Liczba dzieci biorących udział.	3200 zł
4.	Realizacja programów profilaktycznych w szkołach/spektakle, spotkania autorskie, warsztaty/.	Organizowanie i prowadzenie na terenie szkół zajęć edukacyjno-warsztatowych	-GKRPA -Dyrektorzy szkół -Gminna Biblioteka Publiczna	Liczba szkół, klas w których zrealizowano spotkania. Liczba dzieci uczestniczących w zajęciach.	4000 zł
5.	Organizowanie wypoczynku i wycieczek dla dzieci z rodzin z	Dofinansowanie i finansowanie wypoczynku dla dzieci i młodzieży.	GKRPA	Liczba zorganizowanych form wypoczynku,	4500 zł

problemem alkoholowym i doświadczających przemocy.(kolonii, półkolonii, ferii zimowych)			liczba dzieci biorą udział	
--	--	--	----------------------------	--

4. Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych.

Lp.	Zadanie do zrealizowania	Sposób realizacji	Realizatorzy	Wskaźniki	Koszt realizacji
1.	Wspomaganie inicjatyw profilaktycznych promujących trzeźwy i bezpieczny sposób spędzania wolnego czasu	Organizowanie lokalnych imprez, konkursów promujących zdrowy styl życia bez używek	-GKRPA -GOPS -Dyrektorzy Szkół -Organizacje pozarządowe -Klub Wolontariatu	Liczba i rodzaj podjętych działań	3500 zł
2.	Szkolenia dla członków GKRPA	Organizowanie i uczestnictwo w szkoleniach	-GKRPA	Liczba osób uczestniczących w szkoleniach	500 zł
3.	Wynagradzanie członków GKRPA za posiedzenia	Organizowanie posiedzeń GKRPA	-GKRPA	Liczba obecności na posiedzeniach	5600 zł
4.	Szkolenia dla sprzedawców	Organizowanie i uczestnictwo w szkoleniach	-GKRPA	Liczba osób uczestniczących w szkoleniach	200 zł

5. Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.

Lp.	Zadanie do zrealizowania	Sposób realizacji	Realizatorzy	Wskaźniki	Koszt realizacji
1.	Kontrola sprzedaży alkoholu	Prowadzenie działań kontrolnych punktów sprzedaży napojów alkoholowych	GKRPA	Liczba podjętych działań kontrolnych oraz skontrolowanych punktów sprzedaży. Liczba podjętych działań interwencyjnych	

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Andrzej Pietrzak
Andrzej Pietrzak

Załącznik nr 2 do uchwały nr 33/V/2018

Rady Gminy Nowy Duninów

z dnia 28 grudnia 2018 roku

**GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
NA ROK 2019**

Celem programu jest profilaktyka wśród dzieci i młodzieży zażywanie środków odurzających powodujących uzależnienie.

I. Działalność wychowawcza, edukacyjna, informacyjna i zapobiegawcza

- 1) zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem;
- 2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, rodziców i opiekunów:
 - poznania istoty zjawiska narkomanii, jej przyczyn i skutków
 - uczenie zachowań asertywnych
 - reagowania w sytuacji kontaktu z narkotykami
- 4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii;
- 5) pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

II. Leczenie, rehabilitacja i reintegracja osób uzależnionych.

1. Podjęcie leczenia, rehabilitacji lub reintegracji osób uzależnionych jest dobrowolne, jeżeli przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie mówią inaczej
2. Osoby uzależnione mogą być leczone przez zakłady opieki zdrowotnej, które posiadają odpowiednie zezwolenia
3. Na wniosek przedstawiciela ustawowego, krewnych w linii prostej, rodzeństwa lub faktycznego opiekuna albo z urzędu, sąd rodzinny może skierować niepełnoletnią osobę uzależnioną na przymusowe leczenie i rehabilitację
4. Zabezpieczenie środków na wykonanie testów na obecność narkotyków w organizmie.

5. Pomoc finansowa w pokryciu kosztów pobytu osób uzależnionych w placówkach specjalistycznych leczących uzależnienie.

III. Ograniczenie szkód zdrowotnych i społecznych.

1. Udzielanie pomocy społecznej osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem narzędzi przewidzianych ustawą o pomocy społecznej.

2. Współpraca z placówkami specjalistycznymi świadczącymi usługi dla osób uzależnionych i zagrożonych narkomanią.

Realizatorzy programu:

- 1) Szkoły znajdujące się na terenie gminy
- 2) Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej
- 3) Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
- 4) Posterunek Policji
- 5) Organizacje pozarządowe i inne podmioty, których działalność statutowa obejmuje zadania należące do sfery zadań publicznych

Realizatorzy programu współpracują z :

1. Krajowym Biurem do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, które udziela pomocy fachowej podmiotom realizującym zadania w zakresie przeciwdziałania narkomanii oraz prowadzi krajowy system informacyjny.

2. Organem wykonawczym samorządu wojewódzkiego, który opracuje Wojewódzki Program Przeciwdziałania Narkomanii.

3. Radą do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, która jest organem koordynacyjno- doradczym w sprawach z zakresu przeciwdziałania narkomanii.

Koszt realizacji programu

w tym:

- Działalność edukacja - szkolenie

w zakresie rozpoznawania

i wykrywania środków odurzających - 1.000.-

- zakup broszur i ulotek - 500.-

- Koszt wykonania badań na obecność

narkotyków w organizmie

- Organizacja czasu wolnego dla dzieci i młodzieży - 2.500.-

Nowy Duninów, dn.....

Wzór

Wniosku o przyznanie środków finansowych z Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Nowym Duninowie

1. Nazwa i adres placówki wnioskującej o środki finansowe

.....
.....

2. Imię i Nazwisko osoby odpowiedzialnej (koordynującej z danej placówki)

.....
.....
.....

3. Rodzaj zadania:

- a) Program profilaktyczny.....
- b) Zagospodarowanie czasu wolnego.....
- c) Inne.....

4. Uzasadnienie zapotrzebowania na realizację wskazanego zadania:

- w oparciu o priorytety Szkolnego Programu Profilaktyki;
- identyfikację obszarów wiejskich;
- diagnozę sytuacji szkolnej;

Oferta zgodna z / (zaznaczyć jeden z programów)

- Gminnym Programem Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Nowym Duninowie
- Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii

5. OPIS PROJEKTU

- a) cele projektu:.....
- b) adresaci projektu z ukierunkowaniem na osoby z problemem alkoholowym
.....
- c) liczba bezpośrednich uczestników projektu.....
- d) uzasadnienie podejmowanych działań (proszę wskazać w jaki sposób podejmowane działania wpisują się w gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii):.....
- e) realizator projektu (adres, telefon) oraz imienny wykaz realizatorów zadania wraz ze szczegółową informacją o kwalifikacjach niezbędnych do jego realizacji.....
.....
- f) metody pracy: w jaki sposób projekt uwzględnia elementy profilaktyki uzależnień wśród odbiorców:.....
- g) liczba bezpośrednich uczestników projektu:.....
- h) pośredni uczestnicy projektu i ich liczba (np. widzowie przedstawienia przygotowanego przez młodzież):.....

6. Planowany termin realizacji zadania:.....

7. Termin złożenia sprawozdania finansowo – merytorycznego.....
8. Kwota wnioskowana.....
9. Koszt zadania.....

OPIS KONKRETNÝCH DZIAŁAŃ WYNIKAJĄCYCH Z PROGRAMU

Lp.	Realizacja działania	Termin realizacji	Osoba odpowiedzialna za jego przebieg	Uwagi
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

BUDŻET PROJEKTU ORAZ PLANOWANE ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Lp.	Kategoria kosztów	Koszt ogółem	W tym		Koszt zatwierdzony przez GKRPA
			Udział własny	Udział wnioskowany	
	RAZEM				

10. Oświadczenia:

- 1) Oświadczam, że powyższe zadanie mieści się w zadaniach statutowych kierowanej przeze mnie jednostki;
- 2) Oświadczam, że w przypadku otrzymania środków finansowych na realizację przedstawionego zadania, zobowiązuje się do jego realizacji w sposób opisany we wniosku.

Uwaga:

1. Wydatkowanie niezgodne z kalkulacją planowanych kosztów może skutkować niefinansowaniem zadania przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gminie Nowy Duninów.
2. Realizatorzy programu zobowiązani są do prowadzenia listy obecności uczestników programu.
3. Wnioski o dofinansowanie należy składać do GKRPA w Nowym Duninowie na miesiąc wcześniej przed planowanym terminem realizacji zadania.

.....
Podpis i pieczęć osoby reprezentującej placówkę zgłaszającą zapotrzebowanie

PRZEDSIĘWZIĘCIE
BĄDY GMINY
Andrzej Pietrzak
Andrzej Pietrzak

